

Wielrenner moet NWF-bijdrage aftrekken voor berekening voorkoming dubbele belasting

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 20 oktober 2015, 14/3746

Belastingjaar/tijdvak 2010

Trefwoorden jaarloon, negatief loon, voorkomingsbreuk

- Artikel 18, Artikel 25, Verdrag Nederland-Spanje

Samenvatting

Belanghebbende is in loondienst bij A bv. Belanghebbende heeft in dat jaar een loon genoten van € 222.339. Dat loon wordt verminderd met een negatief loon aan Stichting B ad € 80.000 (stortingen in een fonds). Belanghebbende heeft in het onderhavige jaar onder meer 111 dagen in Spanje en 21 dagen in Zwitserland gewerkt. Bij het opleggen van de aanslag heeft de inspecteur een voorkoming van dubbele belasting ter zake van de in Spanje en Zwitserland verrichte werkzaamheden toegepast. Het aan Spanje en Zwitserland toe te rekenen loon heeft de inspecteur als volgt bepaald: $((111 + 21 \text{ dagen}) / 235 \text{ dagen}) \times € 142.339 = € 79.952$.

In geschil is of de inspecteur bij deze berekening het loon terecht op € 142.339 heeft gesteld.

Belanghebbende stelt dat bij de hoogte van het jaarloon geen rekening gehouden behoeft te worden met het negatief loon ad € 80.000, zodat het jaarloon € 222.339 bedraagt. Partijen zijn het erover eens dat de dagenbreuk niet op 132/235, maar op 111/257 moet worden vastgesteld.

De rechtbank leidt uit HR 23 september 2015, nr. 40.179, [NTFR 2005/1420](#) af dat de inspecteur bij het bepalen van het buitenlands inkomen uit werk en woning het jaarloon terecht heeft bepaald op € 142.339. Het buitenlands inkomen uit werk en woning had moeten worden vastgesteld op $((111 \text{ dagen} / 257 \text{ dagen}) \times € 142.339) = € 61.477$ in plaats van € 79.952. De aanslag is daarom eerder te laag dan te hoog. De stelling dat deze berekening in de toekomst zal leiden tot dubbele heffing omdat de uitkering van de stichting later volledig in de Nederlandse heffing zal worden betrokken, slaagt niet. Het enkele feit dat in de toekomst mogelijk dubbele heffing kan ontstaan, maakt niet dat de door belanghebbende voorgestane berekening moet worden toegepast.

(Beroep ongegrond.)

Commentaar (Molenaar)

Deze profwielrenner is in dienst van een Nederlandse ploeg, waarmee hij trainingen doet en wedstrijden rijdt in Nederland en het buitenland. Volgens art. 17 van de Nederlandse belastingverdragen hebben bijna alle landen het recht om belasting te heffen van deze wielrenner, hetgeen de meeste landen ook doen en sommige niet. Om dubbele belastingheffing in Nederland te voorkomen, staat meestal de verrekeningsmethode in het verdrag, maar sommige oude verdragen kennen nog de vrijstellingsmethode, zoals het verdrag met Spanje, waarover het geschil in deze procedure gaat. De wielrenner heeft recht op belastingvrijstelling voor zijn prijzengeld en voor een evenredig deel van zijn basissalaris, zoals eerder werd besloten in HR 9 februari 2007, nr. 40.465, [NTFR 2007/303](#), nr. 40.604, [NTFR 2007/304](#) en nr. 41.478, [NTFR 2007/305](#).

Hiervoor tellen alle dagen in dat land mee, zowel voor wedstrijden, trainingen als ander verblijf voor de werkzaamheden als sporter. Dit werd beslist in Hof Den Bosch 29 juni 2012, nr. 12/00024, [NTFR 2012/1836](#) (geaccepteerd door de staatssecretaris van Financiën op 21 september 2012) en is inmiddels ook beleid van de OESO in par. 9.1 commentaar op art. 17 OESO-Modelverdrag van 15 juli 2014 (in Nederland overgenomen in het besluit van 23 april 2015, nr. DGB 2015/584M, [NTFR 2015/1568](#)). Gezien de belastingregels in Spanje kan het goed zijn dat de wielrenner hierdoor (veel) meer Nederlandse vrijstelling krijgt dan er in Spanje is geheven, zoals ik ook schreef in mijn commentaar op [NTFR 2014/1151](#) over de kickbokser.

De vrijstelling wordt erkend in deze zaak voor Rechtbank Zeeland-West-Brabant, maar in geschil is over welk inkomen die moet worden berekend. De wielrenner laat een deel van zijn prijzengeld en basissalaris naar het Nederlands Wielrenners Fonds (NWF) gaan, waarmee hij een spaarpot opbouwt die hij na zijn actieve carrière kan laten uitkeren. Dit fonds werkt net als het Contractspelers Fonds KNVB (CFK) voor voetballers; dus de bijdragen aan het fonds zijn aftrekbaar als negatief loon en de latere uitkeringen zijn belast als inkomsten uit vroegere arbeid. Het geschil is of de vrijstelling kan worden berekend over het brutosalairis of dat de bijdrage aan het NWF daarvan moeten worden afgetrokken en het belastbare bedrag moet worden gebruikt voor die berekening. De rechtbank beslist het laatste, waardoor de vrijstelling dus lager uitpakt dan de wielrenner zou willen.

Ik denk overigens dat de wielrenner ongelijk heeft met zijn stelling dat bij latere uitkeringen uit het NWF dubbele belastingheffing zal ontstaan. Volgens mij heeft hij te zijner tijd recht op

belastingvrijstelling voor een deel van de NWF-uitkeringen, aangezien die als inkomsten uit vroegere arbeid onder art. 17 blijven vallen (zie HR 3 mei 2000, nr. 34.653, [NTFR 2000/679](#) over CFK-uitkeringen aan een voetballer). Voor 2010 gaat het hier om 111 (dagen in Spanje) /257 (totaal werkdagen) x € 80.000 bijdrage = € 34.552 van de NWF-bijdrage. Mooie extra administratie voor de wielrenner (en zijn adviseur) om dit jaarlijks bij te houden en hiervoor later belastingvrijstelling op de uitkeringen toe te passen.
